

[Arne Larsen.]

vort partis villige støtte til lovforslagets gennemførelse.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg vil gerne takke for tilslutningen. Der er stillet nogle spørgsmål, som jeg skal prøve at besvare så godt som muligt.

Jeg må måske have lov til at begynde med de to sidste og sige, at spørgsmålet om at sikre overholdelse af støjbestemmelser er vi opmærksom på i ministeriet for offentlige arbejder og vil komme tilbage til sagen med henblik på at sikre os den nødvendige hjemmel dertil.

Jeg er desværre ikke i stand til i farten at finde ud af, om trykfejlen ligger det ene eller det andet sted, men da jeg forstår, at der er begæret udvalgsbehandling, skal jeg nok sørge for, at vi får klaret det op.

Hr. Johan Philipsens spørgsmål om, hvordan det er tænkt administreret, må jeg besvare på den måde, at § 67 a fastslår, at der kræves en attest fra luftfartsvæsenet, inden man påbegynder anlæg af den art, der her er omhandlet, og det er meningen, at den almindelige bestemmelse i luftfartsloven om, at visse af beføjelserne kan udøves af luftfartsdirektoratet på ministerens vegne, også kommer til at omfatte dette. Men der står også udtrykkeligt, at det er en attest om, at hindringen ikke skønnes at ville frembyde fare for lufttrafikkens sikkerhed. Det vil altså være det normale forløb, at en sådan attest kan udstedes; det skulle kunne gå uden større vanskeligheder.

Men stk. 2 har netop udtrykkelig af hensyn til interessekonflikten mellem det offentlige og borgerne fastslået, at i de tilfælde, hvor man nægter at udstede denne attest med den begrundelse, at anlægget skønnes at ville frembyde fare for lufttrafikkens sikkerhed — det er jo den hjemmel, man har til at sige nej — skal sagen af luftfartsvæsenet forelægges for ministeren for offentlige arbejder. Det er altså alle de tilfælde, der er problemer i. Det indebærer i sig selv, og det kan jeg altså svare bekræftende på, at den part i sagen, som måtte få afslag, har adgang til at få sagen prøvet af ministeren.

Hr. Johan Philipsen rejste også spørgsmålet om den konflikt, der kan opstå, hvor en myndighed, f. eks. indenrigsministeriet, af

hensyn til forureningssynspunkter ønsker en høj skorsten, og hvor en anden myndighed, luftfartsmyndighederne, ministeriet for offentlige arbejder, af hensyn til lufttrafikkens sikkerhed ikke kan tillade bygning af den høje skorsten. Der er ikke andet at sige om det, end at som lovforslaget er formet, vil en nægtelse, og vel at mærke en endelig nægtelse, af tilladelse til at bygge det pågældende bygværk i den nævnte højde og på det nævnte sted, bero på et sikkerhedshensyn, og det må respekteres. Tilbage er selvfølgelig problemet, om man så skal vælge en placering, der kan respektere luftfartens sikkerhedsbestemmelser, eller om man skal gå på kompromis med højdekravene af forureningsmæssige grunde, men det er et spørgsmål, som ikke i og for sig vedrører hverken ministeriet for offentlige arbejder eller denne lovgivning.

Med disse ord vil jeg gerne takke for tilslutningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Kaj Andresen): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om Københavns lufthavnsvæsen.

(Lovforslaget (nr. 13) findes i tillæg A. sp. 885, fremsættelsen i tidenden sp. 103).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Horn: De bemærkninger, jeg vil gøre om dette lovforslag, vil blive særdeles principielle.

Da vi i 1969 vedtog lovforslaget om placering af den ny lufthavn i Københavnsområdet, gav folketinget jo i realiteten principiel tilslutning til at anlægge en ny storlufthavn på Saltholm, og derved fik Nordisk Råd svar på et gennem mange år stillet spørgs-